

ELS PASTORETS I LES DUES MARES DE DÉU

Han fotut fora un Sant Josep que mai no fot res de res

Dues actrius es disputen el rol de ser la Mare de Déu al portal de Betlem. Els donem un nom fals, la primera Kelly i la segona Andrea. Avui hi ha la primera representació i totes dues es barallen com a dimonis.

Kelly.- Ha, com penses que Maria la Jueva, mare de Jesús, es va convertir en la verge que va donar a llum a Déu? Si tu ets atea, pagana i segurament ja t'has follat a tots els pastorets, au respon!

Andrea.- Apa, endavant l'entrevista! Anem de fer una mica d'història sobre la veritable Maria. Des dels orígens del cristianisme, Maria ha fascinat i ha estat objecte de molta literatura, però això no ha aixecat el vel sobre les moltes zones grises de la seva existència.

Kelly.- Zones grises? Ben poques. Maria va ser promesa a un home, però encara era verge i que el fill no nascut era d'origen diví. Josep, per descomptat, decebut per l'embaràs de la seva promesa, va decidir trencar secretament amb ella. Però es diu que un àngel el va advertir de la missió sagrada de la seva companya i decidí no repudiar-la.

Andrea.- I una merda. En els relats canònics, Jesús és adult i té diversos germans. Com et pots imaginar, parir sent verge no era més possible fa 2.023 anys que avui. I si aquella Maria va follar amb qui li va donar la gana, i què?

Kelly.- I tu vols el paper? Qüestionar aquest naixement verge és la manera de qüestionar el caràcter diví del nen Jesús i, per tant, de la seva missió i el seu missatge...

Andrea.- I tant que sí! Maria es va convertir ràpidament en un objectiu principal per a la literatura anticristiana. Ja el 178 dC, el romà Celsus va rebutjar qualsevol origen diví de Jesús en el seu "Discurs veritable", també anomenat el "Discurs contra els cristians". Retrata Maria com una adúltera que va tenir relacions sexuals amb un soldat romà anomenat Pantera. Un de més, ves!

Kelly.- Au va, Maria era una nena precoç, brillant en la seva bondat i més pietosa que cap altra, innegablement en la gràcia de Déu. Quan era adolescent, es va negar a casar-se, creient que Déu preferia la castedat. Respectant el seu vot de virginitat, els sacerdots del Temple van celebrar una cerimònia per determinar qui Déu va designar per custodiar-la.

Andrea.- Mira, nena, ja em tens tipa i cuita! Vull el paper perquè sóc la més adient per a interpretar-lo. I no cal ser creient per pujar dalt de l'escenari. I tu ets una bleda que mai tastaràs un home...

Kelly.- Ni ganes, a mi em van les dones... i fins i tot a tu et podria ficar al llit.

Andrea.- No és cap notícia per a ningú! Això ja ho sabem totes. I per què hauria d'acceptar o acceptaria, segons tu?

La Kelly, arribades a aquest punt, es posa molt provocadora.

Kelly.- Hooo, hi ha una raó ben precisa...

Andrea.- Quina, si no és demanar massa?

Kelly.- Doncs que així faríem uns pastorets amb dues Mares de Déu. Una versió moderna i un nen Jesús amb dues mares. I enviem a Sant Josep, que és un inútil, a que prepari el ressopó de després de la funció. Mentre parlava, la Kelly se li ha anat insinuant i li ha acarolat la cuixa.

L'Andrea, decidida com sempre, li agafa la mà i li fa agafar un dels seus pits.

Andrea.- Ai, ai. Em penso que m'estàs convençant molt fàcilment...

La Kelly la morreja tot dient-li en un gran somriure.

Kelly.- Ara fas cara de verge, endavant amb el teu paper de Mare de Déu i...

Ring, ring, ring... El regidor crida: A l'escenari, a l'escenari en dos minuts comencem!

L'Andrea i la Kelly s'agafen de la mà i molt contentes es dirigeixen cap a l'escenari.

No cal dir que l'endemà, tota la premsa de dretes va portar la notícia com si es tractés d'un sacrilegi. Bons Pastorets catalans!